

چند پیشنهاد درباره مقاله

«طرح چند نکته و دشواری واژگانی کهن‌ترین طومار نقالی»

سید محمد دیر سیاقی

در مقاله بسیار سودمندی که محقق ارجمند آقای سجاد آبدنلو تحت عنوان «طرح چند نکته و دشواری واژگانی کهن‌ترین طومار نقالی» در فرهنگ‌نویسی (جلد سوم، بهمن ماه ۱۳۸۹) نوشته بودند مواردی به نظر ایشان نادرست یا مُحرّف آمده بود و مواردی را هم خودس زده بودند. بخشی از آن موارد و صورت درست آن‌ها نقل می‌شود:

صفحه ۱۱۷، سطر آخر: «امتحان کواكب» ← «اقتران کواكب».

صفحه ۱۱۸، سطر ۱۰ و ۱۱: بعد از کلمه «ایشان» ظاهراً کلمه «رو» افتاده است و «تخفیف دادن» هم معنی «کم کردن» و «کاستن» دارد، نه «تغییر لباس».

صفحه ۱۱۹، سطر ۱۸: «حصه کمان». مسلماً «چله کمان»؛ زیرا ته تیر را در چله کمان می‌نهادند و سپس رها می‌کردند. «گشاد دادن» تیر از کمان هم معنی «رها کردن» تیر دارد.

صفحه ۱۲۱، سطر ۲: کلمه «زنید» شاید «زین بد» باشد؛ زیرا «زین» و «زین‌افزار» اسلحه است و «زین بد» به معنی «اسلحفه دارباشی».

صفحه ۱۲۲، سطر ۱: «شیر خط». مسلماً «سبز خط» است. سعدی می‌فرماید:
سعدی خط سبز دوست دارد نه هر الف جوالدوزی

صفحه ۱۲۲، سطر ۱: «ضریت پهلوانی». ظاهراً «حرفت پهلوانی» یا «طريقت پهلوانی».

صفحه ۱۲۳، سطر ۲۱: «فرس کنان». احتمالاً «غرس کنان».

صفحه ۱۲۵، سطر ۱۳: «حصہ کمان» ← «چله کمان».

صفحه ۱۲۷، سطر ۱۶: «خشک شاهی». شاید «خسک» باشد که خار فلزی سه‌گوشه بوده است که در جنگ‌ها بر سر راه دشمن می‌ریخته‌اند و مانع حرکت اسبان می‌شده است. در جنگ نهادن ایرانیان از آن استفاده کرده‌اند. ضمناً «ناوک اسلحه» هم ممکن است «ناوک آسینه» باشد، جمع «سینان».

